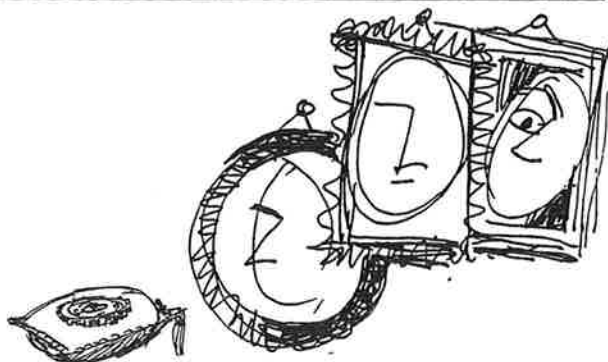

TRE NYE MEDLEMMER

Et høytidelig seremoniell ved åpningen av møtet 20. Januar markerte at tre nye medlemmer var tatt opp i klubben. President Siri ledet akten assistert av seremonimester Kjell. To av medlemmene ble introdusert av sine faddere, Sturla og Hans mens Sverre Faafeng fra Lysaker RK, en meget veltalende studierektor fra BI, overtok introduksjonen fra fadder, president og møteleder Siri.

Arne Bjørn-Hansen (1946) er malermester, og en av de få håndverkere i klubben. Han har spesialisert seg på dekorative teknikker, og er konsulent og prosjektleder ved restaurering av fasader og rehabilitering av gamle bygninger. Navnet sitt fikk han fra en onkel som i sin tid var vara-ordfører for Høyre i byen. Oppvokst i Bygdøy Allé og om sommeren på Lyngør der han fortsatt tilbringer det meste av fritiden sammen med resten av slekta som stammer derifra. Han leser sjøfartshistorie, med minner om slaget ved Lyngør Red, og om resten av slektas fedre som mest består av skippere og redere. Arne har en fortid i Gimle Rotaract, som han var med å stifte, og fra Grimstad RK. Fadder i Skøyen RK er Hans Ellefsen som Arne kjenner fra frimureriet.

Gunnar Svendsen (1943) bor i Gabelsgate, midt i distriktet og har egen advokatpraksis. Gunnar er friluftsfanatiker. Han skjønner ryper allerede i guttedagene og fortsatte å skyte som vernepliktig offiser. Når han ikke går på ski, så løper og sykler han. Trener stadig til maratonløp, fire av dem har han løpt i New York. Gunnar har et godt øre for jazz og fusker litt som "trommis" så fort anledningen byr seg. Fadder i Skøyen RK er Sturla Eidsgaard.

Odd Gunnar Skagestad (1944) har en mangfoldig utdanningskarriere bak seg fra USA og Norge, noe som endte opp med magistergraden i Statsvitenskap i 1965. Derifra forsvant han vekselvis inn i jobber som hjelpelærer på Univeritetet, som forsker i polar-politikk, og til studieopphold i Sør-Afrika, samt en lang liste jobber i og oppdrag for UD. Befalsutdanning rakk han også og er løytnant fra 1983. I forsvaret lærte han russisk, som takk for det ble han senere forvist som konsul i Murmansk. Kronolgiene i disse karriereforløpene tvinner seg i hverandre, men nå er i hvertfall Odd Gunnar under-direktør i Russlandsbeskyttelsen i UD. Innimellom ble det også tid til seks barn med Anne-Grethe. Fadder (fadder?) i Skøyen Rotary Klubb er Siri Fossum.

Fra Presidenten:

Ja så er vi igang igjen med møtene som jeg håper alle får glede av. TUSEN takk for alt strev og arbeid i forbindelse med forberedelsene til vårt julemøte i Holmenkol-len kapell. Uten innsats og engasjement fra enkeltmedlemmer intet felles trivelig resultat! Det ble en fin førjulstund.

Når dere leser dette er klubben økt med tre nye medlemmer. De blir ytterligere presentert på denne siden. Jeg håper de vil trives i Skøyen RK, bl.a. med det komitearbeid som foreligger.

Apropos komiteer, det er den beste måte å bli kjent med hverandre på, spesielt i hjemmeregion. Jeg ønsker et godt komitearbeid framover!
Siri

MØTENE FRAMOVER

10. februar. Redaktør NILS MORTEN UDGAARD i Aftenposten skriver lærd om internasjonale spørsmål. Han snakker om et aktuelt tema – og dem er det mange av. **17. februar** kommer Olas svoger, professor OLE JØRGEN BENEDIKTOW kjent for sine skarpe meninger om historie og kolleger. **24. februar** forteller LARS EBBESEN om sine eventyr på Grønland. **3. Mars** reflekterer SVEIN RIBE-ANDERSEN om næringslivets etikk, med et tenkt tilfelle.

Dyrene i Afrika

Eva Fosse drar gjennom fem nasjonalparker i Kenya og Tanzania

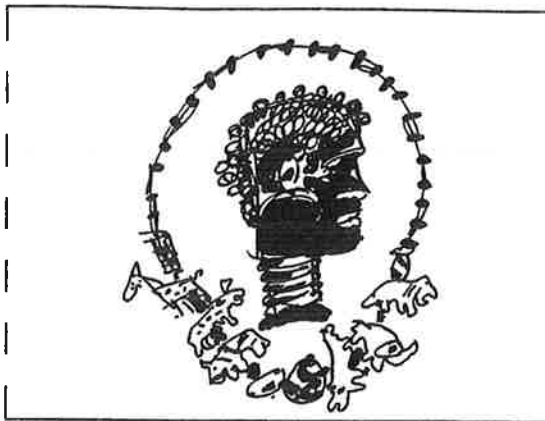
I ni fantastiske og opplevelsesrike dager, fra 10. til 19. oktober i fjor, møtte jeg barn-
dommens eventyr blant dyrene i Afrika. Med to venner i safaribiler, kjørt av inspirerende viltguider, fartet vi over savanner og høysletter 1.700 til 2.500 m.o.h. Vi besøkte fem nasjonalparker og naturreservater: Lake Nakuru National Park, Maasai Mara-reservatet, Amboseli National Park i Kenya og Ngorongoro krateret samt Manyara National Park i Tanzania. Alle hadde et fascinerende og rikt dyreliv. Hver dag så vi alle slags ville dyr på nært hold, i trygg sikkerhet ombord i bilen: Løver, leoparder, en gepard, flodhester, krokodiller, nesehorn, giraffer, hyener, sjakaler, vortesvin, flokker med bøfler, elefanter, sebraer, mange typer antiloper, smekre, elegante gaseller, hundrevis av bavianer på vandring - og enda mer. Også fuglelivet var rikt - fargerike store og små fugler, bl.a. flamingoer og pelikaner.

Ankomst til Nairobi tidlig søndag morgen der safarifirmaets leder viste vei inn i en safaribil ført av en kombinert sjåfør og viltguide. Biltaket kunne heves. Fast inventar var en kasse med vann i halv liters plastflasker. Første stopp var Karen Blixens farm et par mil nord for Nairobi - en fin innføring til det vi senere skulle oppleve.

Kjøreturen videre var humpete, og ble avbrutt av en punktering, den første av tre. Etter lunsj på første overnattingssted, i vakre og komfortable Lake Nakuru Lodge, dro vi ut i villmarken. Vi så løver som håpet at aper i et tre skulle falle ned og bli middagsmat, og vi så bøfler, nesehorn, flokker med sebra og gnu og et rosa teppe med flamingo.

Mandag gikk ferden til Maasai Mara. Etter en humpete biltur med ny viltguide og en bedre bil, kom vi til vår bolig de neste to nettene, det bekvemmelige Mara Sopa Lodge. På steppene så vi flokker med sebraer, mange gaseller, bøfler og gnu likeså. Og der - rett ved siden av bilen: En sortmanet løve som tok sin ettermiddagslur. Sjåfør John ble plutselig svært ivrig. Han dreide bilen ut fra de oppkjørte sporene, og rallet over savannen i forrykende fart. Gjennom radioen hadde han kontakt med kolleger - som varslet hverandre om hvor viltet fantes. Var det elefanter han jaktet på - det hadde vi ennå ikke sett? Han var taus - redd for å ødelegge sjansen for å finne det. Over elveleier, i bråvendinger, og så var vi der:

To leoparder, mann og kone, svært sjelden å se, gikk etter hverandre rett foran bilen vår!

Tirsdag møtte vi en svær elefantflokk, vi telte flere enn 50, rett nedenfor lodgen da vi var på vei til Maraelven for å se på flodhester og krokodiller. Med dunder og brak brøytet elefantene seg gjennom skogen, stoppet i blant og tok seg en jafs av trær og gress. De krysset veien rett foran bilen. En stor hann skulte på oss - John satte bilen i revers, klar til å få oss unna hvis den skulle angripe. Senere møtte vi en liten masaugutt som var stiv av skrekk. Han måtte forsikres om at elefantene han hadde sett og hørt, var dratt og at han trygt kunne følge veien. Før vi kom til elven, så vi en gepard (sjelden) som hvilte i skyggen av et tre. Ved elven gikk vi ut av bilen og så de enorme flodhestene som blåste vann gjennom nesen og veltet seg ut i gjørmevannet med veldige plask. Krokodillene lå stille som tømmer-stokker.

Onsdag. Etter lunch dro vi til Amboseli National Park. Overnatting i Ol Tukay Lodge, tett ved villmarken. Det vi trodde var et aggregat som bråket utenfor sovehyttene, viste seg å være en stor flokk pelikaner i våtmarksområdet like ved!

Torsdag krysset vi grensen til Tanzania, fikk ny sjåfør og ny bil. Veien var lang og humpete til Ngorongoro Crater og fantastiske Ngorongoro Sopa Lodge som lå 2.500 moh. Her ble vi to netter. En dag i krateret; den andre besøkte vi en maasailandsby (manyatta) og gikk tur med væpnet rangervakt opp i et frodig fjellområde med en diger foss, nærmere 3000 m.o.h. Lake Manyara Serena Lodge var siste overnattingssted - og det aller beste: Vakre parkanlegg rundt sovehyttene i maasailandsbystil, og et svømmebasseng som skvulpet på kanten mot krateret.

På veien til Nairobi søndag, tok sjåføren oss med til den lutheranske kirken i sin landsby. Den ivrige menigheten som fulgte gudstjenesten på swahili var en stor opplevelse.

Eva

MADEIRA

Inger og Eivind vandrer langs kanaler, over fjell og gjennom fruktbare skoger nær ekvator

Annen november fløy vi med slekt og venner fra Gardermoen til Madeira, 17 i alt. Fire andre dro dagen før, så til sammen ble vi 23 som skulle feire Inger og min 125 års dag på denne vulkanøya!

Madeira er under portugisisk styre og har egen administrator. Øyen ligger langt ute i Sør-Atlanteren, litt nord for Kanariøyene og er bare 52 km lang og 26 km bred. På grunn av beliggenheten har øyen et typisk havsklima, med nattemperaturer på ca 18-20 grader og dagtemperaturer på 26 til 28 grader året rundt. En går i bare skjorte og bukse enten det er dag eller natt.

Madeira er vulkansk, dvs. at det ikke er sandstrender der. Vi badet enten i de salte svømmebassengene, eller fra bryggene utenfor hotellene. Til denne frodige og fredelige plett har flere funnet inspirasjon, eller sin siste residens. Hit kom Winston Churchill; han satt ved en liten fiskerlandsby Camara Lobos og malte akvareller. Her søkte Bernard Shaw inspirasjon, og hit kom kong Carlos da han ble fordrevet fra Østerrike i 1920-årene. Også vi kom hit for å feire vår store dag. Det regnet og lynte da vi kom, men dagen etter var det deilig vær med 26 grader på land og 23 grader i vann.

Å gå på "levadavandring" er populært. På grunn av øyas høye fjell—opp til 1800m—og dype daler, er det gjennom 400 år blitt bygget kanaler for hånd som frakter vann til landsbyer, byer og ut til markene. Her gror det til alle tider. Det dyrkes bananer, druer til madeiraen og meget annet. Gjennom tidene har kanalene også blitt til veier. I dag går en på levadaturer hundrevis av kilometer langs fjellsider og gjennom fruktbareskoger.

Feiringen startet med champagne på terrassen og fortsatte senere i en liten restaurant som heter Casa Velha (det gamle hus) som hadde arrangert et smakfullt bord i eget rom med store vinduer mot haven. Maten var nydelig anrettet og vinene sto i stil. Stemning var høy til langt på natt.

Etter å ha vinket alle vel av gårde kl 7 mandag morgenen hadde vi en uke uten annet å tenke på enn oss selv. Nå er alt historie, men minnene er der! Inger og Eivind

ROTARYS JULEKAKE

Grunndeigen røres sammen av like deler kjærlighet, trygghet, tillit, omtanke og gleden ved å være sammen med andre. Deigen heves med svulmende livskraft til den rette sunnhetsfylde. Helles i en grenseløs form som fylles med nestekjærlighet, nærsamfunnsaktivitet, ansvar, humor og pågangsmot blandet med et passende mål utfordrende oppgaver. Røres sammen under sang og musikk. Pyntes med tro, håp og kjærlighet og stekes ved sterk hjertevarme. (komponert av en dansk lege. Innsendt av Ingvald.)

Godt nytt århundre?

I neste Rotaryår passerer vi grenselinjen til et nytt årtusen. Slike begivenheter framkaller enten optimisme — endelig forlater vi det grusomme 20. århundre — eller vi utvikler en fobi mot framtiden. En egen vitenskap er nå utarbeidet for slike redsler. *Retrologi* er læren om å se tilbake, eller også om å gå baklengs framover; av de mer hovmodige kalt postmoderne nostalgici. En *retroptimist* er en som har sterke positive følelser for det forgangne og som derfor sjelden ser framover. Vedkommende har tydelige reaksjonsnære symptomer. I en mer framskreden tilstand blir man en forprogrammert *retrobot* som holder mekanisk og krampaktig på rutinene. Med overbevisning og tradisjonell korrekt språkbruk hevder retroboten det som tidligere er påstått av andre, og repeterer fortrinnsvis det som tidligere er gjort, på nøyaktig samme måte som før. Da gjør man intet galt! Retroboten håper at data-teknikerene ikke klarer Y2K, eller reprogrammeringen av år 2000, ... slik at alt blir ved det gamle.

Overhørt av ... Trygve

Vår omsorgsfulle og oppdaterte fannlege Sturla fortalte at vi nå kan glemme Almagam; for en professor i London hadde fått tak i ozon som blir stappet i våre hull og vips så forsvinner Karius og Baktus.

Lysetenner Ivar hadde innside å forelle fra Miljøfronten: Hvis alle kinesere fikk bil i kommende århundre ville dagens årsforbruk av olje rekke et døgn. Bra for norsk økonomi! Wesenlund, som er en god Rotarianer, har sagt at hvis alle kinesere spiser gjeitost får Eksportrådet en masse å gjøre.

*Med litt fornyet julesjegg fører Øistein
Protokollen og Kjell korrigerer navnene. Nye*

Reportasje:

Klubblivet ved årets begynnelse

Med litt fornyet julesjegg fører Øistein protokollen og Kjell korrigerer navnene. Nye fargerike slips fra myke pakker pryder far eller farfar fra snille barn. President Siri sender strålende velkomstmil til alle med sitt solbrune Mauritziusfjes og vår gamle sjømannsprest Thor har både vært ved og i det Indiske Hav. Eva har som doktor dyregod besøkt Afrika og framviser et halskjede som må ha tilhørt en heksedoktor, i tresløyd med giraffer, elefanter mm. (se reportasjen). Per Gustav besøkte sitt nye sommersted ved Blindleia siste sommer, spiste hummer i Grimstad og åpnet eller sluttet den sesongen. Det ble julegrøt for Bjørn på Geilo — han hadde nok skrivesaker og kjedet seg ikke. Nils hadde lagt sin 7de sans og pennen hjemme så det var litt uklart hvor han hadde tilbragt julen.

Undertegnede kvistet juletreet den 13. dag, og det føk opp i peisen den 14. dag med etterlatte barnåler på tepper og i strømpene. Han syntes litt oftere på kjøkkenet og savnet surret rundt bordene med smånyheter i romjula. Man må snakke med mat i munnen for å rekke med, og takk for maten Hans mens jeg husker det.

Foredragsholder Arne Jon Isaksen snakket også flytende om Euro og brukte som eksempel klokka si for å vise hvor enkelt det kom til å bli. Han kjøpte den i Italia med lire omregnet i Euro og fant til slutt ut at den kostet 2.800 norske kroner. Per Gustav, hvis far hadde vært banksjef i Grimstad, spurte om Euroen blir knyttet til gullprisen, men fikk et negativt svar. Vi savnet redaktøren, men han var i Fredrikstad og hentet ny bil til gammel pris, på det glatte føret onsdagen 6. Januar — ellers kunne han ha skrevet dette referatet i stedet for **Trygve**

Rotarymøter finnes det mange slags av ...

Vi har de spirituelt retoriske som omdefinierer verden til det felles gjenkjennelige. Vi har de humanitært appellerende om gode formål vi aldri får gjort nok for. Vi har de konkrete, og likevel allmenne, om asfalt f.eks., som forteller så vi forstår mer av alt det rare i verden. Vi har foredrag som handler om ting vi aldri ser på trykk, slik at også vi blir medvitende, som når Per Gustav forteller at hvor galt man enn kalkulerer så går Nordsjøen med overskudd. Og vi har de som faller utenom alle rammer. Blant foredragsholdere som gjorde et stort inntrykk på meg høsten 1998 var *Tor Hojem* som fortalte om sin kamp mot HIV smitten; hvordan det var en daglig kamp om en levedyktig selvforståelse som trosset omgivelsenes tendens til å dødsmerke ham. Det minner meg om hvor meget bedre rustet de fleste av oss er til å bekjempe dødsdriften. Jeg blir takknemlig og får mot til å oppleve mere i 1999 **Svennik**

Tekstreklame!

Fotosafarien som Eva beskriver på side 2 ble spikret sammen etter hennes ønsker av et reisebyrå på Lysaker (Tur-Retur Reiser A/S, tlf. 67590590) som samarbeider med et safarifirma i Nairobi (Ostrich Holidays Adventures tlf. 254.2.242273 E-mail: ostrich@africaonline.co.ke).

Sannhetsord

under møtet 13. Januar ...

- fra foredragsholderen **Eva Simonsen**: "sannheten er sjelden enkel og aldri ren."
- og fra **Nick** under spørsmålsrunden etterpå: "om så sannheten bringer deg til Helvetes port, så bank på!"

Vi hører at ...

- bidragene til **Rigaprojektet** fra medlemmene snart når de etterlengtede kr. 10.000, nok til å utløse den forutsette kjedereaksjon av andre bidrag som gjør det praktiske arbeidet mulig.
- **Magnar** har fått nytt telefonnummer: 22 60 36 30
- **Herman** omgjorde et fryktet underskudd på flere titusen etter distriktskonferansen sist høst til et overskudd på 44.000. Fantastisk! Gode forslag på nye overskuddstiltak belønnes med et gratisabonnement på Buletinen.
- **Bjørn** mente åpningen av Vinter OL '94 var mer vellykket enn Hamlet sist onsdag. Shakespeare burde forutsett OL feiringene.
- **Noen av våre teatergjester** uttalte at innrammingen av scenerommet til Hamlet var fjorårets største entreprise i blikkenslageri. **Per Gustav** tvilte på at det dreiet seg om et utlån av luftekanaler fra Troll plattformen.
- **Draktene** derimot var utlånt fra tidligere utgaver av *Space Wars*.